

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Fondul Social European
POSDRU 2007-2013Instrumente Structurale
2007-2013

OIPOS DRU

Universitatea POLITEHNICA
din Bucuresti

Investește în oameni!

FONDUL SOCIAL EUROPEAN

Proiect cofinanțat din Programul Operațional Sectorial pentru Dezvoltarea Resurselor Umane 2007 - 2013

Axa prioritară: 2 "Corelarea învățării pe tot parcursul vieții cu piața muncii"

Domeniul major de intervenție: 2.1 "Tranziția de la școală la viață activă"

Titlul proiectului: „Consiliere pentru carieră, practică pentru succes!”

Numărul de identificare al contractului: POSDRU/161/2.1/G/136010

Beneficiar: Universitatea POLITEHNICA din București

Egalitatea de șanse

Egalitatea de șanse se referă la asigurarea cadrului în vederea participării fără obstrucționări a indivizilor la viața socială și economică, indiferent de particularități ale identității lor cum ar fi naționalitatea, sexul, vârsta, opțiunile religioase sau politice, orientarea sexuală. Acest principiu vizează eliminarea sau prevenirea unor atitudini și acțiuni care ar putea aduce atingere demnității umane. Promovarea diversității și eliminarea stereotipurilor sunt adesea vizate de principiul egalității de șanse. În procesul de integrare profesională, cetățenii ar trebui să se bucure de drepturi egale, accesul la acestea fiind garantat prin lege.

Vom trece în revistă în cele ce urmează câteva ilustrări ale de discriminării, așa cum sunt ele menționate în Strategia Națională pentru Implementarea Anului European al Egalității de Șanse pentru toți – anul 2007.

În ciuda promovării din ce în ce mai consistente a principiului egalității de șanse, discriminarea în funcție de factorii menționați anterior continuă să existe. Discriminarea în funcție de sex se reflectă în faptul că ocupațiile în care se regăsesc majoritar reprezentantele sexului feminin – cum sunt sănătatea și învățământul – sunt mai prost plătite. În materialul menționat mai sus se evidențiază de asemenea diferența semnificativă dintre numărul de femei și bărbați care se regăsesc în poziția de patron al unei societăți (se înregistrează de patru ori mai mulți reprezentanți ai sexului masculin), precum și dintre cel al femeilor și bărbaților care au ales să lucreze pe cont propriu (femeile se situează la jumătatea cifrei corespunzătoare bărbaților).

Un alt tip de discriminare care se manifestă în domeniul profesional este cea care ține cont de orientarea sexuală, aceasta afectând minoritățile sexuale (homosexuali, bisexuali,

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Fondul Social European
POSDRU 2007-2013Instrumente Structurale
2007-2013

OIPOSDRU

Universitatea POLITEHNICA
din Bucuresti

transsexuali). Asupra acestora planează o multitudine de prejudecăți care îi afectează în ansamblul vieții lor, fie că vorbim de activitatea profesională, serviciile publice, iar uneori chiar de relațiile familiale.

Vârsta este un alt criteriu care poate da naștere discriminării. Aceasta apare, în România, pe fondul îmbătrânirii populației; îngrijorătoare este și prognoza care arată că în aproximativ 50 de ani pensionarii vor reprezenta jumătate din populația țării. Acest lucru ar trebui să implice o revizuire a sistemului de învățământ, al celui de sănătate și al asigurărilor sociale. La nivelul percepției generale a populației, ar trebui asimilată ideea că toți membrii societății, indiferent de vârstă, reprezintă o resursă valoroasă și că e imperativ să fie încurajați să păstreze o atitudine activă de-a lungul întregii vieți. E vorba, din acest punct de vedere, de asigurarea condițiilor pentru ca un schimb echitabil să se poată produce: fiecare individ are, pe de o parte, resurse ce pot fi împărtășite cu ceilalți și, pe de altă parte, nevoi în împlinirea cărora are nevoie de susținere socială. Societatea trebuie să ofere cadrul propice în care fiecare să primească ceea ce are nevoie și să dea în schimb ceea ce are de oferit. Acest echilibru este deficitar în România zilelor noastre, potențialul reprezentat de persoanele vârstnice fiind insuficient valorificat, cu consecințe directe atât asupra acestora din urmă, cât și a societății în ansamblul ei. Studiul citat anterior menționează, printre problemele cu care se confruntă persoanele vârstnice din România: ignorarea la nivel social a faptului că aceste persoane reprezintă o importantă resursă culturală și profesională, nivelul redus de conștientizare a importanței vieții active la orice vârstă, dificultatea de integrare profesională a femeilor de peste 55 de ani.

La polul celălalt, tinerii se regăsesc și ei în poziția de discriminați. Un aspect despre care se vorbește adesea este situația locativă a acestora, iar studii (Diagnoză 2005 – situația tineretului și așteptările sale) pe acest subiect arată că în anul 2005 mai mult de 70% dintre aceștia locuiau cu părinții sau rudele. La accesul dificil la o locuință proprie se adaugă și alte probleme cu care se confruntă tinerii, studiul mai sus menționat amintind insuficienta promovare și finanțare a măsurilor de încurajare a inițiativelor economice pentru tineri, precum și slaba reprezentare a acestora în procesul de luare a deciziilor.

Discriminarea după handicap este o altă formă a inegalității de șanse. Situația generală dificilă a României în această perioadă de tranziție prelungită este una și mai dificilă pentru persoanele cu handicap care doresc să se integreze din punct de vedere profesional și să nu

UNIUNEA EUROPEANĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

Fondul Social European
POSDRU 2007-2013

Instrumente Structurale
2007-2013

OIPOSDRU

Universitatea POLITEHNICA
din Bucuresti

accepte pasiv eticheta nefastă de asistat social. Chiar dacă în ultima perioadă accesul la activități sociale și economice al persoanelor cu handicap a fost semnificativ facilitat prin măsuri concrete, această categorie continuă să se confrunte cu probleme semnificative, dintre care amintim: servicii sociale specializate reduse, acces limitat la educație și pe piața muncii, concepții și mentalități inadecvate ale personalului din învățământ și uneori chiar al celui medical.

Discriminarea după etnie se datorează, conform studiului citat inițial, unui complex de factori, dintre care amintim: inexistența unui cadru legislativ complet referitor la statutul minorităților, probleme și deficiențe apărute în aplicarea corectă a cadrului deja existent, lipsa articulării dintre organizarea și acțiunea efectivă a organizațiilor minorităților naționale, permanența unor percepții negative în legătură cu anumite minorități în opinia publică și mass media, insuficienta promovare a diversității lingvistice, culturale și religioase ca elemente favorizante ale coeziunii sociale.

Expert comunicare

Mirela-Sanda SĂLVAN